

økonomiske, den Gang laa helt anderledes, end de gør nu, og at de Betragtninger, som i vide Kredse af Befolkningen og endogsaa indenfor et stort Tal i Venstre var almindelige den Gang, er Betragtninger, som man, tvunget af den haarde Nød, forlængst har forladt, og som jeg ogsaa tror, at Repræsentanterne for det højtærede Regeringsparti, deriblandt ogsaa den ærede Ordfører, gjorde klogt i at finde Veje til at forlade.

Naar det ærede Medlem saa siger, at jeg i Udvalget har spændt Ben for Arbejdet med Hensyn til Tilvejebringelsen af en glidende Skala, maa jeg rigtignok sige, at denne Udtalelse forbavser mig i allerhøjeste Grad, thi mig bekendt har den ærede socialdemokratiske Ordfører overhovedet ikke gjort noget som helst Forsøg paa at bidrage til Løsningen af den Opgave. Derimod vil det ærede Medlem maaske erindre, at der var et andet Medlem af Udvalget, som efter den ærede Ordførers Opfordring paatog sig at skitsere et saadant Forslag. Skulde den ærede Ordfører have glemt Navnet paa den vedkommende, skal jeg gerne være til Rede dermed, hvis det ærede Medlems Hukommelse ikke klarer sig. Jeg maa ganske afgjort tilbagevise en Bemærkning af den Art, som det ærede Medlem her er fremkommet med.

Den højtærede Minister er jo stedt i Vaade, og naar man er det, er det en gammelkendt Taktik, at man begynder at tale om noget andet. Derfor luftede den højtærede Minister atter, for Gud ved hvilken Gang, Aldersrenteloven og min Stilling til den. Det har den højtærede Minister haft Lejlighed til ogsaa under Behandlingen af en foregaaende Sag, saa det er jo et Emne, som aabenbart vækker muntre Forestillinger hos den højtærede Minister og bringer ham til at glemme de Vanskeligheder, hvori han selv sidder. Maa jeg minde den højtærede Minister om, at den Aldersrentelov, som i Dag er gældende, er bygget ganske nøjagtigt paa de Principper, hvorpaa det Forslag, som jeg i sin Tid fremsatte, hvilede. Der er ikke paa noget Punkt sket principiel Ændring i dette Forslag ved Behandlingen her paa Rigsdagen. Det, der er sket, er, at under Indtrykket af den Nedgangstid, som vi i 1921 og Begyndelsen af 1922 gennemlevede, har vi ændret paa Satserne. Den højtærede Minister maa dog endelig ikke sammenstille dette med den Skæbne, som han her er ude for: at komme med et Lovforslag, hvis Meningsløshed han ikke ser anden Mulighed for at forsvare end ved at fremdrage, at den samme Meningsløshed

er der i den gældende Lov, for det turde dog være et forholdsvis svagt Argument.

Den højtærede Minister er her ude for den Skæbne at indbyde Folketinget til første Behandling af et Lovforslag, som vil blive henvist til Behandling i et Udvalg, men som den ærede Minister aldeles ikke selv har til Hensigt at lade behandle i dette Udvalg. Thi hvad er det, der her sker? Det er det efter min Mening uhorste, at den højtærede Minister for Folketinget forelægger et Forslag, men siger: Saa saare Udvalget er nedsat, skal Behandlingen naturligvis dreje sig om noget helt andet, nemlig om et Forslag, som den højtærede Minister har i Baglommen, men som det ikke har passet ham at forelægge til Behandling her i dette høje Ting. Det forekommer mig da, at den højtærede Minister virkelig i denne Forbindelse havde saa overordentlig megen Grund til at beskæftige sig med sit eget Besvær, at han ikke behøvede at søge at bjærge sig i Land paa den Maade, som han her har forsøgt, nemlig ved at fremdrage min Stilling til Aldersrenteloven.

Den højtærede Minister siger, at Loven skal gælde Børn, der har mistet deres Forsørger. Ja, det er netop Sagen, og det var netop ud fra den Betragtning, at denne Lovgivning kun burde omfatte saadanne Børn, man i sin Tid i Landstinget opgav Arbejdet paa at faa denne Lovgivning til ogsaa at gælde for Enkemænds Børn. Hvis den højtærede Minister fastholder Betragtningen: Hjælp til Børn, som har mistet deres Forsørger, skønner jeg ikke, at den højtærede Minister har nogen virkelig fast Basis for at møde frem med Krav om en Udvidelse til Børn af Enkemænd, idet man jo dog vist i Almindelighed ikke tør antage, at Enkemanden har mistet sin Forsørger.

Den højtærede Minister følte sig særlig ilde berørt af, at jeg havde udtalt, at det var et raat og utilhugget Lovforslag, og den højtærede Minister mente at kunne hævde, at Lovforslaget er teknisk rigtigt opbygget. Men hvis det er teknisk rigtigt opbygget, tør jeg da ikke spørge den højtærede Minister, hvorfor han har beskæftiget sig med det Forslag, som han har i Baglommen, og som han ønsker behandlet i et Udvalg? Thi det, som Udvalget har beskæftiget sig med i denne Sag, er netop hele Opbygningen af dette Forslag, som der i Udvalget har været Enighed om var uden Rimelighed, og som absolut, hvis vi skulde naa op til at støtte Enker med Indkomster, der blot